

Република Србија
РЕПУБЛИЧКА КОМИСИЈА ЗА
ЗАШТИТУ ПРАВА У ПОСТУПЦИМА
ЈАВНИХ НАБАВКИ
Бр. 4-00-569/2017
Датум 28.07.2017. године
Београд

Републичка комисија за заштиту права у поступцима јавних набавки (у даљем тексту: Републичка комисија), одлучујући о захтеву за заштиту права подносиоца захтева „ДЕ-МУС“ д.о.о. Пожаревац, ул. Моше Пијаде бб, поднетом у поступку јавне набавке мале вредности услуга – дератицазија и дезинсекција на територији града Ваљево, ЈН бр. 10/2017-1, за који је позив за подношење понуда објављен дана 13.04.2017. године на Порталу јавних набавки, наручиоца Градска управа за локални развој, привреду, урбанизам и комуналне делатности, Ваљево, ул. Карађорђево бр. 64, у већу састављеном од члана Републичке комисије Бранимира Благојевића, као председника већа, чланице Републичке комисије Јасмине Миленковић и члана Републичке комисије Жељка Грошете, као чланова већа, на основу члана 139. и 146. Закона о јавним набавкама („Сл. гласник РС“ број 124/2012, 14/2015 и 68/2015; у даљем тексту: ЗЈН), на седници одржаној дана 28.07.2017. године, донела је:

ЗАКЉУЧАК

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту права бр. ДО-119/17 од 24.04.2017. године подносиоца захтева „ДЕ-МУС“ д.о.о. Пожаревац, поднет у поступку јавне набавке мале вредности услуга – дератицазија и дезинсекција на територији града Ваљево, ЈН бр. 10/2017-1, наручиоца Градска управа за локални развој, привреду, урбанизам и комуналне делатности, Ваљево, као неблаговремен.

Образложење

У предметном поступку јавне набавке мале вредности услуга – дератицазија и дезинсекција на територији града Ваљево, ЈН бр. 10/2017-1, за који је позив за подношење понуда објављен дана 13.04.2017. године на Порталу јавних набавки, наручиоца Градска управа за локални развој, привреду, урбанизам и комуналне делатности, Ваљево (у даљем тексту: наручилац), заинтересовано лице „ДЕ-МУС“ д.о.о. Пожаревац (у даљем тексту: подносилац захтева) поднело је захтев за заштиту права бр. ДО-119/17 од 24.04.2017. године, којим је оспорена предметна конкурсна документација.

Републичка комисија је, утврђујући процесне претпоставке за поступање по поднетом захтеву за заштиту права подносиоца захтева, а након прегледа достављене документације о предметном поступку јавне набавке, одлучила као у диспозитиву овог закључка из следећих разлога:

На основу увида извршеног у достављену документацију, Републичка комисија је констатовала следеће чињенично стање:

Дана 13.04.2017. године наручилац је објавио позив за подношење понуда у предметном поступку јавне набавке, у којем је одредио да је последњи дан рока за подношење понуда 24.04.2017. године.

Увидом у конкурсну документацију, коју је наручилац објавио истог дана када и позив за подношење понуда (13.04.2017. године), Републичка комисија је утврдила да је наручилац одредио да предмет конкретне јавне набавке представљају услуге дератицазије и дезинсекције на територији града Ваљева. Такође је у конкурсној документацији предвидео додатне услове за учешће понуђача у предметном поступку јавне набавке, а између осталог, да понуђач располаже техничким капацитетом, под којим је подразумевао: 1. најмање 2 возила са потребном опремом (УЛВ) за третман са земље, 2. најмање 1 возило АДР за превоз хемикалија, 3. да има на коришћењу авион са опремом (микронери) за хемијски третман из ваздуха. Поред наведеног, наручилац је конкурсном документацијом предвидео и додатни услов кадровског капацитета, под којим је, између осталог, захтевао да понуђач има ангажованог најмање 1 доктора ветеринарске медицине са важећом лиценцом ветеринарске коморе, те да је понуђач у циљу доказивања испуњености овог услова дужан да у понуди достави: копију уговора о раду (не/одређено време) или уговора о привременим и повременим пословима, уговор о делу, копију одговарајућег обрасца пријаве-одјаве осигурања, копију важеће лиценце ветеринарске коморе Србије и решење Министарства пољопривреде, важећу потврду овлашћене установе (ВМА, Завод за биоциде и медицинску екологију) о оспособљености за рад са отровима-биоцидима.

Даљим увидом у достављену документацију утврђено је да је подносилац захтева, дана 19.04.2017. године, у 10:23 часова, путем електронске поште, упутио наручиоцу допис насловљен као „Захтев за разјашњење конкурсне документације“ (у даљем тексту: Захтев од 19.04.2017. године), у којем је од наручиоца тражио да појасни предметну конкурсну документацију, тако што ће објаснити из којих разлога је неопходно поседовање конкурсном документацијом захтевано возило АДР када иста више нису обавезна по закону од 2013. године. Поред наведеног, подносилац захтева је поставио питање наручиоцу из ког разлога конкурсном документацијом није предвидео да потврду о оспособљености за рад са отровима-биоцидима може да изда и Ветеринарски факултет из Београда, када да ВМА овакве дозволе не издаје већ 4 године, док Завод за биоциде и медицинску екологију врши едукацију здравствених радника и самим тим своје едукације акредитује при Здравственом савету Србије. У наведеном захтеву за појашњење конкурсне документације, подносилац захтева није тражио од наручиоца да му потврди пријем наведеног имејла.

У предметном поступку заштите права неспорно је да наручилац није објавио одговор на наведена питања подносиоца захтева од 19.04.2017. године.

Даљом анализом достављене документације, као и података доступних на Порталу јаних набавки везаних за предметну јавну набавку, Републичка комисија је утврдила да је наручилац дана 21.04.2017. године објавио одговор на неко друго питање у вези предметне конкурсне документације, које је поставило неко друго заинтересовано лице, а којим није вршио измене предметне конкурсне документације.

Детаљним прегледом целокупне достављене документације, Републичка комисија је утврдила да се подносилац захтева све до момента подношења предметног захтева за заштиту права није обраћао наручиоцу са захтевом да му потврди пријем Захтева 19.04.2017. године, нити да му одговори на постављена питања из истог.

Републичка комисија је даље утврдила да је подносилац захтева, дана 24.04.2014. године, доставио наручиоцу захтев за заштиту права ДО-119/17 од 24.04.2017. године.

Увидом у предметни захтев за заштиту права, Републичка комисија је утврдила да је подносилац захтева у истом истакао да је наручилац повредио одредбе чл. 10, 12, 20, 63. и 76. ст. 6. ЗЈН. У вези са наведеним, подносилац захтева је навео да је дана 19.04.2017. године указао наручиоцу на нелогичности и непоштовање законске регулативе од стране наручиоца а да му наручилац том приликом није потврдио пријем Захтева од 19.04.2017. године, чиме је, по његовом мишљењу, повредио одредбу члана 20. ЗЈН. Другим наводом подносилац захтева је истакао да му наручилац није одговорио на постављено питање, чиме је повредио

и одредбу члана 63. ЗЈН. Након што је цитирао предметну конкурсну документацију у делу у којем је наручилац одредио додатне услове техничког и кадровског капацитета, као и доказе којима понуђачи треба да докажу испуњености истих, подносилац захтева је навео следеће: „Како АДР возила више нису обавезна од 2013. године за ову врсту делатности, при чему су препарати који се користе рааврстани у класу 6.1, а у амбалажну групу III као слабо отровне материје при чему су у оригиналном произвођачком паковању у количини од 1 до 5 кг, тако да не прелазе укупну количину једног паковања од 333 кг, колико је предвиђено АДР-ом, тј. Европским споразумом о међународном транспорту, чији је Србија потписник, а у примени од 01.01.2013. године, Законом о транспорту опасног терета („Службени гласник РС“ бр. 88/2010), као и Правилником о листи опасних материја и њиховим количинама („Сл. гласник РС“ бр. 41/2010).“ Поред наведеног, подносилац захтева је поновио навод који је односи на кадровски капацитет а који је претходно истакао у Захтеву од 19.04.2017. године. На крају поднетог захтева за заштиту права, подносилац захтева је предложио наручиоцу да се поднесу захтев за заштиту права усвоји и да се изврши измена предметне конкурсне документације, као и да му се надокнаде трошкови поступка заштите права у износу од 60.000,00 динара.

По пријему наведеног захтева за заштиту права, наручилац се определио да поступи сходно одредби члана 153. став 1. тачка 2. ЗЈН, тј. да Републичкој комисији достави одговор бр. 404-171/2017-06-3 од 03.05.2017. године поводом истог, уз документацију о предметном поступку јавне набавке.

Увидом у наведени одговор наручиоца, Републичка комисија је утврдила да је наручилац у истом истакао да никада није примио „Захтев за разјашњење конкурсне документације“ од 19.04.2017. године подносиоца захтева, те да из тог разлога није ни потврђен пријем истог. Такође је истакао да подносилац захтева није ни накнадно тражио потврду пријема наведеног имејла. У вези навода подносиоца захтева који се односи на захтевани технички капацитет, наручилац је истакао да захтевано возило АДР не мора бити у власништву понуђача, као и да овај услов није дискриминаторски. У погледу оспореног кадровског капацитета, наручилац је објаснио да је конкурсном документацијом предвидео да спорну потврду може издати свака овлашћена институција, а да су ВМА и Завод за биоциде и медицинску екологију дати само као пример.

Имајући у виду напред утврђено чињенично стање, Републичка комисија најпре констатује да је чланом 63. став 2. ЗЈН прописано да заинтересовано лице може, у писаном облику тражити од наручиоца додатне информације или појашњења у вези са припремањем понуде, при чему може да укаже наручиоцу и на евентуално уочене недостатке и неправилности у конкурсној документацији, најкасније пет дана пре истека рока за подношење понуде, док је ставом 3. истог члана закона прописано да је у случају из става 2. овог члана наручилац дужан да у року од три дана од дана пријема захтева, одговор објави на Порталу јавних набавки и на својој интернет страници.

Републичка комисија указује да је чланом 149. став 3. ЗЈН прописано да ће се захтев за заштиту права којим се оспорава врста поступка, садржина позива за подношење понуда или конкурсне документације сматрати благовременим ако је примљен од стране наручиоца најкасније седам дана пре истека рока за подношење понуда, а у поступку јавне набавке мале вредности и квалификационом поступку ако је примљен од стране наручиоца три дана пре истека рока за подношење понуда, без обзира на начин достављања и уколико је подносилац захтева у складу са чланом 63. став 2. овог закона указао наручиоцу на евентуалне недостатке и неправилности, а наручилац исте није отклонио.

Међутим, у случају да наручилац евентуално предузме радње по истеку рока за подношење захтева за заштиту права из члана 149. став 3. ЗЈН (нпр. да измени конкурсну документацију), заинтересована лица би могла да оспоре такве радње наручиоца подношењем захтева за заштиту права и по истеку поменутог рока, с обзиром на то да је

чланом 149. став 4. ЗЈН прописано да ће се захтев за заштиту права којим се оспоравају радње које наручилац предузме пре истека рока за подношење понуда, а након истека рока из става 3. овог члана, сматрати благовременим уколико је поднет најкасније до истека рока за подношење понуда.

Даље, Републичка комисија посебно указује да прописане рокове за поступање подносиоца захтева који су предвиђени цитираним одредбама чл. 63, 149. став 3. и став 4. ЗЈН, треба тумачити тако да се благовременост поднетог захтева којим се оспоравају одредбе конкурсне документације, дата појашњења конкурсне документације, као и измене и допуне конкурсне документације, цени пре свега применом одредби члана 149. став 3. ЗЈН.

До примене одредбе члана 149. став 4. ЗЈН као релевантне за оцену благовремености поднетих захтева за заштиту права (која подразумева да је благовремен захтев за заштиту права који је поднет до истека рока за подношење понуда), долази само ако су од стране наручиоца предузете радње у периоду од истека рока за подношење захтева за заштиту права прописаног одредбом члана 149. став 3. ЗЈН па све до истека рока за предају понуда, као на пример радње којима се *de facto* мења или допуњава конкурсна документација, односно мења садржина на било који начин.

Републичка комисија још указује да је одредбом члана 20. став 6. ЗЈН прописано да у ситуацији када је документ из поступка јавне набавке достављен од стране наручиоца или понуђача путем електронске поште или факсом, да је тада страна која је извршила достављање дужна да од друге стране захтева да на исти начин потврди пријем тог документа, а друга страна је дужна да то учини када је то неопходно као доказ да је извршено достављање.

У конкретном случају, подносилац захтева је упутио наручиоцу Захтев од 19.04.2017. године, којим му је указао на нелогичности предметен конкурсне документације, а у којем није тражио од наручиоца да му потврди пријем имејла. Наручилац у конкретном случају никада није потврдио пријем „Захтева за разјашњење конкурсне документације“ од 19.04.2017. године подносиоца захтева, која околност је неспорна међу учесницима поступка заштите права.

Наведена чињеница је у конкретном поступку заштите права од суштинског значаја, с обзиром да иста има за последицу околност да се услед исте нису испунили услови за примену одредбе члана 63. став 3. ЗЈН. Ово из разлога што се почетак рока од три дана наручиоцу да одговори на постављена питања у вези конкурсне документације, сходно наведеној одредби ЗЈН, рачуна од дана пријема захтева за појашњење конкурсне документације. Имајући у виду да наручилац није потврдио пријем Захтева од 19.04.2017. године, да подносилац захтева није захтевао потврду пријема, као и да наручилац тврди да никада није ни примио Захтев од 19.04.2017. године, то се у конкретном случају нису испунили услови да почне да тече рок наручиоцу за давање одговора подносиоцу захтева.

Стога је, по оцени Републичке комисије, подносилац захтева био дужан да пре свега, сходно својој обавези прописаној одредбом члана 20. став 6. ЗЈН, од наручиоца захтева да на исти начин потврди пријем „Захтева од 19.04.2017. године, чим је видео да му наручилац није одмах потврдио пријем истог, те да уколико наручилац ни тада не поступи у складу са својом обавезом прописаном чланом 20. ЗЈН, односно не потврди пријем Захтева од 19.04.2017. године, онда благовремено поднесе предметни захтев за заштиту права до истека рока прописаном чланом 149. став 3. ЗЈН.

Уместо тога, подносилац захтева у конкретном случају није од наручиоца тражио потврду пријема Захтева од 19.04.2017. године, нити у самом имејлу, нити у било којем каснијем моменту, него је чекао да на дан истека рока за подношење понуда поднесе предметни захтев за заштиту права.

Дакле, имајући у виду на наручилац није одговорио на Захтев од 19.04.2017. године којим би евентуално извршио измену предметне конкурсне документације (нити је у датом

одговору на постављено питање од неког другог заинтеросваног лица наручилац извршио измену конкурсне документације), услед тога за оцену благовремености предметног захтева за заштиту права подносиоца захтева нема основа за примену члана 149. став 4. ЗЈН. То даље значи да су све спорне радње предузете у року из члана 149. став 3. ЗЈН и подносиоцу захтева је у том року било познато на који начин су у конкурсној документацији описани спорни додатни услови и докази, те је подносилац захтева само у том истом року из члана 149. став 3. ЗЈН могао да оспори радње наручиоца у вези са начином на који је исти припремио спорни део конкурсне документације, као и да том приликом оспори поступање наручиоца у вези са потврдом пријема захтева за појашњење конкурсне документације и давања одговора на исто.

То последично значи да су додатни услови за учешће у предметном поступку јавне набавке у погледу кадровског и техничког капацитета, као и поступање наручиоца у вези са потврдом пријема захтева за појашњење конкурсне документације и давања одговора на исто били познати подносиоцу захтева од 19.04.2017. године, услед чега је подносилац захтева имао омогућност да исте оспори до 21.04.2017. године, с обзиром да је рок за подношење понуда одређен за 24.04.2017. године (јер наведени датум представља трећи дан пре истека рока за подношење понуда).

Уместо да оспори предметну документацију у претходно наведеном року, подносилац захтева се 19.04.2017. године обратио наручиоцу за појашњење конкурсне документације, није тражио потврду пријема имејла, а ни након чињенице да наручилац није потврдио пријем истог, нити је дао одговор на постављено питање, подносилац захтева поступање наручиоца није оспорио подношењем захтева за заштиту права до 21.04.2017. године до када је био дужан да реагује, сходно одредби члана 149. став 3. ЗЈН, него је предметни захтев за заштиту права поднео дана 24.04.2017. године, на дан истека рока за подношење понуда.

Дакле, имајући у виду неспорну чињеницу да је рок за подношење понуда у предметном поступку јавне набавке био 24.04.2017. године, односно да је последњи дан рока за подношење захтева за заштиту права којим се оспорава конкурсна документација био 21.04.2017. године, то је предметни захтев за заштиту права који је поднет на дан истека рока за подношење понуда (24.04.2017. године), по оцени Републичке комисије, у смислу члана 149. став 3. ЗЈН, неблагоприятен.

С обзиром да је чланом 154. став 3. ЗЈН јасно прописано да је последица подношења неблагоприятног захтева за заштиту права одбацивање истог, Републичка комисија је, применом наведеног члана ЗЈН, одлучила као у диспозитиву овог закључка.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против одлуке Републичке комисије не може се изјавити жалба.

Против одлуке Републичке комисије може се тужбом покренути управни спор пред Управним судом у року од 30 дана од дана достављања одлуке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА
Бранимир Благојевић

Доставити (по ЗУП-у):

- 1. наручиоцу:** Градска управа за локални развој, привреду, урбанизам и комуналне делатности, Ваљево, ул. Карађорђева бр. 64
- 2. подносиоцу захтева:** „ДЕ-МУС“ д.о.о. Пожаревац, ул. Моше Пијаде бб